

Verordening individuele bijzondere bijstand WIHW 2016

De raad van de gemeente Strijen;

gelezen het bijgaande raadsvoorstel d.d. 14 maart 2016 inzake verordening individuele bijzondere bijstand naar WIHW;

gelet op het bepaalde in de Gemeentewet, de Participatiewet, de Wet Gemeenschappelijke Regelingen en de Gemeenschappelijke Regeling WIHW;

besluit

Vast te stellen de 'Verordening individuele bijzondere bijstand WIHW 2016'

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. GMR WIHW: de Gemeenschappelijke Regeling Werk en Inkomen Hoeksche Waard
 - b. de wet: de Participatiewet
 - c. belanghebbende: de alleenstaande, alleenstaande ouder of gezin als bedoeld in artikel 4 van de wet
 - d. bijzondere bijstand: de bijstand als bedoeld in artikel 35 lid 1 van de wet
 - e. inkomen: het inkomen als bedoeld in artikel 31 van de wet
 - f. vermogen: het vermogen zoals bedoeld in artikel 31 lid 1 en 34 van de wet
 - g. norm: de norm zoals bedoeld in artikel 20 tot en met 24 van de wet.
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet.

Hoofdstuk 2 Bijzondere bijstand

Artikel 2 Bijzondere bijstand

1. Bijzondere bijstand wordt verleend, indien de belanghebbende niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten, naar oordeel van het college, niet kunnen worden voldaan uit het inkomen en/of het vermogen.
2. De bijzondere bijstand wordt verstrekt met inachtneming van de bepalingen over de draagkracht in hoofdstuk 3 van deze verordening.

Artikel 3 Geldlening

1. Bijzondere bijstand voor noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen wordt versterkt in de vorm van een geldlening.
2. Indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven kan de onder 1. genoemde bijstand om niet worden verstrekt.

Artikel 4 Hoogte toe te kennen bijstand

Bij vaststelling van de hoogte van de bijzondere bijstand is het uitgangspunt dat het gaat om de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 5 Terugwerkende kracht

Geen bijzondere bijstand wordt verleend, indien de in artikel 2 eerste lid van deze verordening bedoelde kosten gemaakt zijn op een eerder tijdstip dan 6 maanden voorafgaand aan de maand waarin de aanvraag is ingediend.

Hoofdstuk 3 Draagkracht

Artikel 6 Draagkracht naar inkomen

1. Indien belanghebbende een inkomen heeft tot en met 110% van de van toepassing zijnde norm, met uitzondering van artikel 6 lid 4, is er geen sprake van draagkracht.
2. Indien belanghebbende een inkomen heeft van 111% tot en met 120% van de van toepassing zijnde norm wordt hiervan 50% als draagkracht aangemerkt.
3. Indien een belanghebbende een inkomen heeft hoger dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt 100% van dit bedrag als draagkracht aangemerkt.
4. Bij bijzondere bijstand voor woonkosten wordt de draagkracht vastgesteld op 100% van het bedrag waarmee het inkomen de van toepassing zijnde norm overschrijdt.

Artikel 7 Draagkracht naar vermogen

Indien belanghebbende een vermogen heeft van meer dan 75% van het van toepassing zijnde bedrag aan vrij te laten vermogen, als bedoeld in artikel 34 van de wet, wordt 100% van dit meerdere als draagkracht aangemerkt.

Artikel 8 Draagkrachtperiode

1. De draagkracht in het inkomen wordt voor een periode van 12 maanden vastgesteld.
2. De draagkrachtperiode gaat in op de eerste dag van de maand waarop de aanvraag betrekking heeft.

Hoofdstuk 4 Voorliggende voorziening

Artikel 9 Voorliggende voorziening

1. Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt als voor de kosten een beroep gedaan kan worden gedaan op een voorliggende voorziening zoals vastgelegd in artikel 5e en artikel 15 van wet.
2. In vervolg op het onder 1. gestelde wordt geen bijzondere bijstand in de (eigen) bijdrage van medische kosten verstrekt. Dit geldt ook voor kosten in het kader van de alternatieve geneeskundige zorg.
3. Van het onder 1. en 2. gestelde kan worden afgeweken indien er sprake is van zeer dringende redenen.
4. De Individuele inkomenstoeslag wordt niet als een voorliggende voorziening beschouwd in het kader van bijzondere bijstandsverlening.

Hoofdstuk 5 Overige en slotbepalingen

Artikel 10 Hardheidsclausule

In gevallen waarin deze verordening niet voorziet beslist het college.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie en heeft terugwerkende kracht tot 1 januari 2016.

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als "de Verordening individuele bijzondere bijstand WIHW 2016".

Aldus vastgesteld in de vergadering van de raad van de gemeente Strijen in de openbare vergadering gehouden op 26 april 2016

De griffier, De voorzitter,

M.A. Bourdrez A.J. Moerkerke

Algemene toelichting

Op grond van artikel 35 van de wet heeft een alleenstaande of een gezin recht op bijzondere bijstand, indien zij niet over de middelen beschikt om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en naar het oordeel van het college deze kosten niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de Individuele inkomensondersteuning, het vermogen en het inkomen, voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm. Deze verordening geeft de hoofdlijnen van het beleid terzake weer.

De verlening van bijzondere bijstand betekent in alle gevallen maatwerk. Individualisering blijft het belangrijkste aspect in de concrete toepassing van het beleid.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 - Begripsomschrijvingen

Bij de begripsomschrijvingen is zoveel mogelijk aangesloten bij de begrippen, zoals deze worden gebruikt in de Participatiewet en de Algemene wet bestuursrecht echt (Awb). Voor zover daarvan niet bij deze verordening wordt afgeweken, hebben de begrippen dezelfde betekenis als in beide genoemde wetten.

Artikel 2 – Bijzondere bijstand

Degene die als gevolg van bijzondere individuele omstandigheden wordt geconfronteerd met noodzakelijke bestaanskosten waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan, heeft recht op bijzondere bijstand.

Welke kosten daarvoor in aanmerking komen, hangt af van de omstandigheden in het individuele geval en kan dan ook slechts van geval tot geval worden beoordeeld. Het kan hierbij om zeer diverse kostensoorten gaan te meer, daar het recht op bijzondere bijstand, behoudens het gestelde in artikel 15 van de wet, niet naar kostensoort is begrensd. Bepalend is, dat er sprake is van kosten die uit bijzondere individuele omstandigheden voortkomen, en die in het concrete geval als noodzakelijk moeten worden aangemerkt. Het betreft hier dus bij uitstek een kwestie van maatwerk; een landelijke normering van de bijzondere inkomensaanvulling is niet aan de orde.

Het is niet noodzakelijk dat aan de persoon die bijzondere bijstand ontvangt, ook algemene bijstand wordt verstrekt. Ook belanghebbenden met een ander inkomen komen hiervoor in aanmerking. Uitgangspunt is wel dat dit inkomen niet toereikend is om bepaalde bijzondere bestaanskosten te kunnen voldoen.

Artikel 3 – Geldlening

Lid 1

Artikel 51 Participatiewet geeft aan dat bijzondere bijstand voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen kan worden verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht, dan wel als een bedrag om niet. Hoofregel is dat hiervoor een geldlening wordt verstrekt.

De terugbetaling van deze lening is vastgelegd in het debiteurenbeleid.

Lid 2

Alleen in bijzondere omstandigheden kan bijzondere bijstand als gift worden verstrekt.

Hierbij denken we aan personen die in een schuldenregelingstraject zitten; zij mogen immers geen nieuwe schulden maken.

Artikel 4 – Hoogte toe te kennen bijstand

De hoogte van de bijstand is afhankelijk van de situatie van belanghebbende.

Omdat dit maatwerk is wordt kan hiervoor op voorhand geen bedrag worden vastgesteld. De toe te kennen bijstand wordt altijd gebaseerd op de goedkoopst adequate oplossing.

Artikel 5 – Terugwerkende kracht

Het is bij bijzondere bijstand mogelijk dat bijstand wordt verleend voor kosten die eerder zijn gemaakt. Voorwaarde is dat de noodzaak nog kan worden vastgesteld en dat nog niet in de kosten is voorzien.

Om te voorkomen dat kosten nog jarenlang kunnen worden aangevraagd, is het wenselijk te komen tot een begrenzing van de in aanmerking te nemen periode. De maand van aanvraag is bepalend. Zijn de kosten langer dan 6 maanden voor deze datum gemaakt, dan worden deze kosten niet meer vergoed.

Artikel 6 - Draagkracht naar inkomen

Artikel 35 van de wet geeft als voorwaarde voor de verlening van bijzondere bijstand dat de noodzakelijke kosten niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de Individuele Inkomensvoet, het vermogen en het inkomen, voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm. Er wordt derhalve rekening gehouden met de draagkracht van belanghebbende. Het is aan het college om te beoordelen in hoeverre rekening gehouden wordt met deze draagkracht.

Lid 1

Belanghebbenden met een inkomen tot en met 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm hebben geen draagkracht.

Lid 2

Indien een belanghebbende een inkomen heeft tussen de 111% en 120%

van de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt 50% van dit bedrag aangemerkt als draagkracht en wordt de mindering gebracht op de (eventueel) te verstrekken bijstand.

Lid 3

Bij een inkomen van meer dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt 100% van dit bedrag aangemerkt als draagkracht en wordt in mindering gebracht op de (eventueel) te verstrekken bijstand.

Artikel 7 - Draagkracht naar vermogen

In de wet is het college vrij om de vermogensgrens in het kader van bijzondere bijstandsverlening anders vast te stellen.

Indien een belanghebbende een vermogen heeft van meer dan 75% van het bedrag van het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34 van de wet wordt 75% van dit meerdere als draagkracht aangemerkt en in mindering gebracht op de (eventueel) te verstrekken bijstand.

Artikel 8 - Draagkrachtperiode

De draagkrachtperiode is de periode waarover de draagkracht wordt berekend. Hierbij wordt uitgegaan van een periode van 12 maanden vanaf de eerste van de maand waarop de aanvraag betrekking heeft. Op deze manier wordt de draagkracht in aanmerking genomen die geldt in de periode dat de kosten door belanghebbende feitelijk worden gemaakt

Artikel 9 - Voorliggende voorziening

In artikel 15 van de wet is vastgelegd dat, indien sprake is van een voorliggende voorziening geen bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Het begrip voorliggende voorziening is gedefinieerd artikel 5e van de wet:

‘voorliggende voorziening: elke voorziening buiten deze wet waarop de belanghebbende of het gezin aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven’

Lid 2

Al enige jaren geeft de Centrale Raad van Beroep in haar uitspraken aan dat geen bijzondere bijstand mogelijk is voor (eigen bijdragen) in medische kosten.

Uit constante jurisprudentie blijkt dat de Zorgverzekeringswet met de aanvullende verzekering, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, de Wet maatschappelijke ondersteuning en de zorgtoeslag samen een toereikend geachte voorliggende voorziening vormen.

Er is dus geen mogelijkheid voor (aanvullende) bijzondere bijstand voor deze kosten. Ook kosten die in een voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt vallen hier onder (artikel 15 van de wet).

Ook kosten die in een voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt vallen hier onder (artikel 15 van de wet) .

Lid 3

De enige reden om toch iets te kunnen doen voor medische kosten is als sprake is van zeer dringende redenen. Uit de jurisprudentie komt naar voren dat er dan sprake moet zijn van levensbedreigende omstandigheden of de dreiging van blijvende invaliditeit (artikel 16 van de wet).